

[Carl F. Madsen.]

Arbejdere og Arbejdsgivere, skulde en Henvisning i Kontrakten hertil være fyldestgørende, er ligeledes udgaaet her. Hvilket Motiv den højtærede Indenrigsminister har haft til at stryge denne Bestemmelse, som jeg finder ganske rimelig, er mig ufatteligt, og jeg vilde gerne, om den højtærede Indenrigsminister nærmere vilde forklare, hvorfor man ikke har ment at kunne tage en saadan Bestemmelse med. Jeg er dog vidende om, at i forskellige Fag aftales der mellem Arbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer en Lærlingeløn, og naar Lærlingelønnen er aftalt overenskomstmæssigt, ja, saa gælder den for dette Fag og for de paagældende Arbejdsgivere. Naar man desuagtet har maattet indføre Lønnen i Lærlingekontrakterne, er det, fordi man ikke har kunnet undgaa det, med andre Ord, fordi man savnede en Bestemmelse om Forholdet. Jeg synes ikke, at en saadan Bestemmelse kunde have gjort nogen som helst Fortrød; derimod kunde den i visse Tilfælde have haft den Fordel, at naar det var aftalt, kunde man nøjes med i Kontrakten at henvise til den Aftale, som bestaar indenfor Faget.

Til Lovforslagets § 7 er der knyttet en Bestemmelse om, at der i Kontrakten kan optages Regler om Ordensbøder, og i Motiverne forklares det paa den Maade, at ved Ordensbøder forstaaes Bøder for ikke at rette sig efter de sædvanlige Ordensbestemmelser paa en Fabrik eller et Værksted. Jeg vil meget advare imod at indføre denne Bestemmelse. Jeg har allerede sagt, at Lærlingens Løn er meget lille, og hvis denne Bestemmelse skulde medføre, at han for at gøre et eller andet, som hans Mester ikke synes om, og som efter Mesterens egen Mening strider mod god Orden paa Fabrikken, skulde kunne idømmes en Bøde, kunde Resultatet jo let blive, at den Løn, man har fastsat i Kontrakten, berøvedes ham gennem Bøder. Menneskene er jo ikke altid saa gode, som de burde være, og det kunde maaske udarte til, at Lærlingen maatte tage Penge med hjemmefra i Stedet for at faa nogen Løn. Hermed være naturligvis ikke sagt, at Lærlingen ikke skal være underkastet de samme Ordensregler paa et Værksted som de voksne Arbejdere. Men at overlade til Mesteren, hver Gang en Dreng gør et eller andet, som efter Mesterens Mening er urigtigt, at idømme ham en Bod eller en Bøde er dog sikkert at gaa alt for vidt, og er der noget, der vil afskrække Forældre fra at sætte deres Børn

i Lære, vil det netop være en saadan Bestemmelse. Jeg advarer derfor imod at indføre den.

I det af Folketinget vedtagne Forslag fandtes der ogsaa en Bestemmelse, hvorefter Lærlingeantallet kunde begrænses. Naar man optog denne Bestemmelse, var det, fordi man var vidende om, at der er visse Virksomheder, som drives næsten udelukkende med Lærlinge, hvilket betyder, at den ene Lærling skal lære den anden, hvad der ikke kommer meget ud af. Man har ogsaa set, at de, der gaar ud fra disse Virksomheder, kan ingenting eller meget lidt. Men dernæst er Forholdet det, at hvor man har saa overdrevent mange Lærlinge, paafører man de Firmaer, der ønsker at lære deres Drengene noget, en Smuds-konkurrence, og det kan de ordentlige Mestre ikke være tjent med. Derfor har man set saadan paa det, at i visse Tilfælde, hvor der var for mange Lærlinge og de ikke fik en ordentlig Uddannelse, skulde Lærlingeantallet kunne begrænses. Jeg beklager, at man ikke har ment at burde tage denne Bestemmelse med.

Ja, der er i øvrigt en hel Række Ting, jeg godt kunde have Grund til at fremføre imod det foreliggende Forslag, og dette i Forbindelse med, hvad jeg allerede har fremført, medfører, at jeg ikke kan tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelse af Lovforslaget i den Form, hvori det her foreligger. Men da jeg vel tør gaa ud fra, at Forslaget henvises til Behandling i et Udvalg, vil vi naturligvis ikke dær afholde os fra at medvirke til at søge at naa til et nyt og bedre Forslag end det foreliggende. Hvis man vil tage Hensyn til vore Ønsker, er det jo muligt, at vi kan naa til Enighed, og intet skulde glæde mig mere, end hvis det kunde blive Tilfældet. For er der noget, der trænger til at opnaas Enighed om, er det netop et Spørgsmaal som dette, hvori saa mange Tusinder af Mennesker, det være sig Arbejdsgivere, Lærlinge, Lærlingenes Forældre og mange andre, er interesserede. Derfor vilde det være meget heldigt, om der kunde tilvejebringes Enighed om den foreliggende Sag. Men jeg vil paa Forhaand gøre opmærksom paa, at der maa ske adskillige Forbedringer i det foreliggende Lovforslag, forinden vi vil kunne give det vor Tilslutning.

Wildner: Jeg kan kun udtale min Glæde over dette Lovforslag, og jeg bringer den højtærede Indenrigsminister min Tak, fordi han er fremkommet med det. Forslaget